

NIEUWSBRIEF

JAARGANG 1 NO.4 • MEI 2025



STICHTING

Hope for
England

“Begonnen in hoop, voortgezet in hoop, met een hoop die niet beschaamd maakt...”

John Warburton sr.

VOORWOORD

We lezen in Markus 8:34: *“Zo wie achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf, en neme zijn kruis op en volge Mij”*. We kunnen ons er iets bij voorstellen wat dat verloochenen inhoudt, als we het verslag van Roland verderop in deze nieuwsbrief lezen. Maar zoals hij schrijft: “Het moet ingeleefd worden om te weten wat het is om bijna elke zondag voorin een lege kerk te staan”. Ook op straat moet vaak ervaren worden dat er geen plaats is voor de boodschap, en dat dit zich soms uit in openlijke haat en vijandschap.

Hoewel we hier niet verbaasd over hoeven te zijn – “een dienstknecht is niet meerder dan zijn heer” – blijft het een zware beproeving voor het vlees. Anderzijds kunnen we ook lezen dat de hoop in de beloften vast mag liggen, en dan is er een voortdurend smeken en uitzien naar de vervulling van deze beloften.

In de Bijbel lezen we dat we eerst ons leven moeten verliezen om hetzelfde te behouden. Dat geldt niet alleen in geestelijk opzicht, maar ook in het natuurlijke moet het vaak eerst door de onmogelijkheid heen.

Om als enig gezin midden in een seculiere samenleving te wonen en de kinderen op te voeden in een omgeving waar met God en Zijn geboden geen enkele rekening wordt gehouden, is ook een weg van beproeving voor Roland en Yaxian.

Voor velen van ons lijkt het zo vanzelfsprekend dat onze kinderen met soortgelijke vriendjes of vriendinnetjes naar school gaan of spelen. Het onderwijs op de staatsscholen in Engeland is voor ouders die hun kinderen volgens Gods Woord willen opvoeden een grote zorg, en vaak is het een onmogelijkheid om hun kinderen daarheen te sturen. Er zijn echter nauwelijks alternatieven, en om die reden wordt eraan gewerkt om op een laagdrempelige en kleinschalige wijze een school op te richten voor klassiek onderwijs, gegrond op Gods Woord.

Ook dit vraagt de nodige wijsheid, aandacht en middelen, en we hopen dat u hen ook hierin wilt gedenken.

Wat betreft de renovatiewerkzaamheden in Hope Chapel proberen we het momenteel wat rustig te houden, afgezien van wat urgente zaken, zodat Roland en Joost zich volledig kunnen richten op hetgeen waarvoor ze zich oproepen voelen in Rochdale.

We wensen en bidden dat de Heere Zich over het zo diep weggezonden Rochdale en Engeland zou willen ontfermen, en dat het ervaren mag worden: *“Op uw noodgeschrei deed Ik grote wonderen”*.

*Keer weer, o God der legermachten,
Tot ons, die op Uw bijstand wachten;
Zie uit den hogen hemel neer;
Herstel Uw wijnstok als weleer,
Den stam ter liefd' Uws Zoons geplant,
Dien Gij gesterkt hebt door Uw hand.
(Psalm 80:9)*

Hartelijke groet namens het bestuur,

Wim Timmer

Geliefde zendingsvrienden,

Wat is de mens? Als het geloof niet in beoefening is, zijn wij net zoals de discipelen op de Paas-zondag. Met het krachtigste bewijs van de trouw des Heeren aan Zijn beloften, blijven wij hardnekkig in ons ongeloof steken. Maar de Heere wist toen wel raad met Zijn ongelovige gelovigen. En nu weet Hij dat ook. Hij toonde ze Zijn doorboorde handen en zijde, en dat verbrak hun harten! Wat is de bediening van de Heilige Geest elk ogenblik zo nodig. De hoop in de beloften voor Rochdale uit Joël 2 die de Heere ons gaf, ligt vast in Hem, onder andere vers 25: *'Alzo zal Ik ulieden de jaren vergelden, die de sprinkhaan, de kever, en de kruidworm, en de rups heeft afgegeten; Mijn groot heir, dat Ik onder u gezonden heb'*.

Hij zal het doen. Hij zal alles doen! Daar kan ik niet aan twijfelen. Maar de weerbarstige werkelijkheid van het evangelisatiewerk in Rochdale is voor het vlees zo pijnlijk en geheel in strijd met wat de Heere in deze rijke beloften heeft gezegd. Dan kom je met de beloften in de dood terecht. Het moet ingeleefd worden wat het is om bijna elke zondag voorin een lege kerk te staan. Wat zou John Kershaw denken van het feit dat Hope Chapel, die toen elke rustdag vervuld was met rond zeventienhonderd eerbiedige kerkgangers, zich nu bevindt te midden van dronkaards, drugsverslaafden en drugshandelaars, dieven en een grote moslimgemeenschap? Er zijn veel verbroken levens die wij al hebben leren kennen, en waarover je bedroefd bent. Maar ze hebben helaas nog geen besef van hun ware zielen nood.

Mensen hier hebben allemaal hun eigen mening en je krijgt bijna geen kans om iets te zeggen. Zo anders als in China, waar je hongerige zielen ontmoette aan wie je iets kwijt kon. Wel hebben wij pas op straat een man

ontmoet, John. Hij gaf blijk van geestelijke nood (zie verderop in de nieuwsbrief). Wij smeken elke dag dat de Heere hem wil leiden in de ware kennis van Zichzelf en van hemzelf.

De Heere gaat een onbegrepen weg met ons, zoals Jesaja het uitriep: Wie heeft onze prediking geloofd? Toch mag ik geloven dat dit Zijn weg voor ons is – door de dood heen tot het leven.

Een weg waarin niets van onze mooie 'resultaten' overblijft, maar slechts de onverbreekbare trouw van de Heere. Hij wil ons leren steunen op Zijn Woord alleen. Ik kreeg vanuit de woorden van de engel aan Zacharias een berisping, maar ook een bemoeiding: *'En zie, gij zult zwijgen, en niet kunnen spreken, tot op den dag, dat deze dingen geschied zullen zijn; om dies wil, dat gij mijn woorden niet geloofd hebt, welke vervuld zullen worden op hun tijd'* (Lukas 1:20).

Onze geliefde zoon Isaac is inmiddels twee maanden oud. Wij zijn erg dankbaar dat hij een ontzettend lief en makkelijk, gezond kindje is. Hij groeit hard en begint met ons te communiceren. Voor Yaxian is het nu een druk bestaan om elke dag voor twee levenslustige jongens en een baby te zorgen. Maar de Heere geeft haar hier elke dag de kracht voor.

Asaph is inmiddels bijna vijf jaar oud, en heeft duidelijk gaven gekregen om dingen te ontwerpen zoals gebouwen met blokjes. Hij maakt ook graag tekeningen en kan eenvoudig lezen. Hij begint ook de voordrachten te begrijpen.

Ethan houdt heel veel van dieren en van de natuur. Wij smeken elke dag dat zij in Hope Chapel door de Heere onderwezen mogen worden tot zaligheid en tot eeuwige zegen voor anderen gesteld mogen worden.

Wilt u alstublieft blijven smeken om de uitstorting van Gods Geest op deze stad?

Wij zijn begonnen om zowel 's ochtends als 's avonds samenkomsten in Hope Chapel te houden, omdat het mij goed en naar het Woord leek. 's Ochtends kwam voor het eerst iemand van de omgeving, een man van rond de vijftig die al dertig jaar in de beschermde woning woont naast de Chapel (Hope Court). Dit was het oorspronkelijke zondagschoolgebouw, dat verkocht werd in de jaren 90. Hij noemt zichzelf Scarlet. Hij was heel blij dat de Chapel weer openging en luisterde goed. Daarna hebben wij samen gegeten.

Veertig dagen vuurzuivering

Deze week kwam er op wonderlijke wijze een einde aan een veertig dagen durende beproeving: *we zijn bijna het slachtoffer geworden van Chinese oplichters.*

De Heere gaf zowel Yaxian als mij te geloven dat deze zaak wel binnen veertig dagen opgelost zou worden en dat Hij ons uit de strik des vogelvangers zou bevrijden, volgens Psalm 124:7 en Mattheüs 5. Yaxian mocht getuigen hoe zij deze tijd van diepe beproeving ervaren heeft. Omdat het wat lang is, heb ik haar verslag in drie delen verdeeld. Hieronder het eerste deel:

Op 8 december, onze laatste zondag in Nederland, waren we vanuit de kerk op weg naar huis. We zeiden tegen elkaar:

Ik: 'Vandaag hoorde ik dingen die ik nog niet wist, zoals dat herdershonden vroeger schapen doodbeten, zodat herders eerst hun tanden eruit sloegen. Zo is het bij satan ook. Hij is een zwervhond met zijn grote tanden eruit geslagen. Hij kan wel blaffen, maar hij kan geen echte schade aanrichten.'

Vriendin: 'Ja, dat is de eerste keer dat ik ervan hoor. Herders hoeven dat niet meer te doen.'

Ik: 'Maar de duivel is nog steeds een brullende leeuw die verslindt. We kunnen hem niet zomaar als een tandeloze zwervhond behandelen.'

Vriendin: 'Heb je in het Verenigd Koninkrijk vaak last van demonische aanvallen?'

Ik: 'Natuurlijk. De duivel valt vaak families aan.'

Die dag gaf de echtgenoot van mijn vriendin ons een boek getiteld: *The Power of Prayer: The New York Revival of 1858*. Toen ik hier later aan terugdacht, besefte ik dat dit allemaal Gods voorbereiding was.

12 december

Ik kreeg een telefoontje van de immigratiedienst met de mededeling dat er een probleem was met de status van mijn immigrantenvisum. De reden hiervoor was dat de mobiele telefoonkaart die op 2 december op mijn naam was geopend op de internationale luchthaven te Shanghai, frauduleuze berichten verstuurde naar Chinezen in het Verenigd Koninkrijk. Mij werd verteld dat als de zaak niet voor 14.00 uur was opgehelderd, mijn immigratievisum zou worden geannuleerd. Daarom werd de oproep doorverbonden naar het Bureau voor Openbare Veiligheid van Shanghai om de zaak te melden.

Een politieagente registreerde mijn verklaring online, diende een klacht in en bracht de immigratiedienst op de hoogte. De Immigratiedienst annuleerde mijn immigrantenvisum niet, want het was precies twee uur 's middags. Roland en ik zijn erg dankbaar. Gods tijd is echt goed. Mijn immigratievisum is opgeslagen. Vervolgens reden wij richting het zuidoosten van Engeland om de begrafenis van Rolands vader bij te wonen.

14 december

De politie heeft mij laten weten dat ze bij een controle van mijn binnenlandse identiteitsgegevens een bankpas op mijn naam hebben gevonden. Die houdt verband met een vertrouwelijke zaak op nationaal niveau 2. Er stond meer dan 4 miljoen aan gestolen geld op de kaart,

waarbij zestien slachtoffers bij betrokken zijn. Ze zeiden dat ik onmiddellijk moest worden aangehouden en dat ik mij moest melden bij het Bureau voor Openbare Veiligheid van Shanghai. Omdat mijn zwangerschap al zeven maanden is, kan ik wel voor een tijd meewerken aan het onderzoek in het buitenland. Wel moet ik dan 24 uur per dag in de gaten worden gehouden. De politie vroeg Roland en mij vervolgens om de geheimhoudingsovereenkomst te lezen en te ondertekenen. Als er een vermoeden is van lekken van geheimen, worden we veroordeeld tot een gevangenisstraf van drie tot zeven jaar.

De wereld begon uit elkaar te vallen. Toen begon het leven van een verdachte. Vanaf die dag riep ik elke dag: 'Breek alstublieft de ijzeren grendels door, open alstublieft de bronzen deuren, bevrijd alstublieft de gevangenen uit de gevangenis, red mij alstublieft uit de valstrik van de vogelvanger'. De politie, onder wie de recherche, heeft een online monitoringsysteem opgezet en vereist dat er elke dag om de twee uur online verslag wordt gedaan van onze activiteiten. 'Rapporteer alle communicatie, contacten, gebruikte software enz.'

Als ik naar buiten ga, moet ik altijd een monitoringsysteem bij me hebben, zodat ik 24 uur per dag bereikbaar ben. Als er geen medewerking wordt verleend, wordt de Britse immigratiedienst onmiddellijk op de hoogte gesteld en word ik teruggeroepen naar China. In de dagen daarna vonden er dagelijks of om de dag verhooringen plaats, werden verdachten online geïdentificeerd, bankpasgegevens doorgegeven, bekentenissen afgelegd, enz.

Ook al is het leven niet meer hetzelfde, toch moeten we ons best doen om onze kinderen een normaal gezinsleven te bieden. Slik je tranen maar stiekem in. Maar ik had niet verwacht dat voorlezen aan kinderen zo'n goede manier zou zijn om genade te ontvangen in tijden

van wanhoop. Momenteel lezen wij *'De Christenreis'* met Asaph. Christen kwam buiten de poort van het Paleis Lieflijkheid twee leeuwen tegen. Dat vond hij heel eng, maar de poortwachter waarschuwde hem dat de leeuwen vastgeketend waren en geen echte schade konden aanrichten. Toen ik elke dag de Bijbel las, las ik ook over Daniël in de leeuwenkuil. God verzegelde de muilen van de leeuwen. Ze konden Daniël geen kwaad doen. God gaf mij veel troost door deze dingen en ik wist dat deze zaak mij nooit zou kwetsen, tenzij God het zou toestaan.

20 december - Openingsdag Hope Chapel

Ik mocht erbij zijn van de politie, dank U wel, Heere. Het was ontroerend om te zien dat de eens lege zaal nu gevuld was met vrienden. De klanken van het orgel en het gezang van honderden mensen klonken harmonieus en melodieus en reikten tot in de hemel. Mensen van minstens vijf verschillende kerkverbanden kwamen bijeen. De muren die hen scheidde, bestond niet meer. Eén Heere en één geloof brachten iedereen samen. We bleven tegen elkaar zeggen: 'Deze dag is werkelijk een wonder!' De woorden van iedere spreker bleven nog lang in mijn oren nagalmen. Elk gedicht dat ik met tranen in mijn ogen zong, werd in mijn hart gegrift en was een grote troost en bemoediging voor me. De bewakingscamera op mijn rug heeft geen invloed meer op mij. *'Want deze God is onze God, voor eeuwig en altoos; Hij zal ons geleiden tot in de dood toe!'* (Psalm 48:14).

27 december

De politie meldde dat hoofdofficier van justitie Hu, die door de centrale overheid was gestuurd, opnieuw twee bevelen had uitgevaardigd tegen meer dan honderd verdachten die bij de zaak betrokken waren: een 'Bevel tot strafrechtelijke aanhouding' en

een 'Bevel tot gedwongen bevriezing van tegoeden'. Ze gaf mij de opdracht het te lezen en op te nemen. De verantwoordelijke politieagente betuigde haar medeleven en was bereid te helpen, ondanks de regels. Ze gaf mij in vertrouwen de contactgegevens van hoofdofficier van justitie Hu en vroeg ons om te streven naar voorrang bij het onderzoek, zodat we de onschuld konden bewijzen en de zaak zo snel mogelijk konden afsluiten. Tegelijkertijd werd mij verteld dat de hoofddader duidelijk had verklaard dat hij mij kende en dat hij het gestolen geld naar mij had overgemaakt. Het huidige bewijsmateriaal was voor mij dan ook zeer ongunstig. Als we wachten tot er meer dan honderd verdachten één voor één zijn onderzocht, kan het wel een jaar duren. Ik ben de politieagenten zeer dankbaar voor hun hulp.

In die periode voelde elke dag alsof ik een zware last droeg. Naast de meest basale levensbehoeften kon ik alleen de Bijbel lezen en bidden. Nooit eerder heb ik zo dringend gezocht en nooit eerder ben ik zo hongerig naar de Bijbel geweest: 'Uw woorden werden gevonden en ik heb ze opgegeten!' Soms wilde ik niet eens dat God deze last van me afnam, want zonder die last zou ik lui en werkeloos zijn en zou het moeilijk zijn om zo dichtbij God te blijven. Op een dag kon ik het niet meer verdragen, en toen bad ik: 'Heere, ik kan het niet meer verdragen. Mag ik U om een teken vragen? Kan deze zaak binnen een maand worden afgerond, voordat mijn moeder overkomt?'

Ik opende de Bijbel en las Lukas 12. Hoewel God me geen definitief antwoord gaf, zei Hij oprecht tegen mij: 'Maak je geen zorgen!' Dit was Gods antwoord: Wie toch van u kan, met bezorgd te zijn, een el tot zijn lengte toedoen? Indien gij dan ook het minste niet kunt, wat zijt gij voor de andere dingen bezorgd? Maar uw Vader weet het (Lukas 12). Toen dacht ik: wat als ik God om een teken

vraag en het komt niet uit? Een paar dagen later, toen ik Jesaja 7:4-7 tegenkwam, verzekerde God mij het volgende: *'Wacht u, en zijt gerust, vrees niet, en uw hart worde niet week, vanwege die twee staarten dezer rokende vuurbranden. Het zal niet bestaan, en het zal niet geschieden.'* Tegelijkertijd gaf God mij in vers 9 een waarschuwing: *'Indien gijlieden niet gelooft, zekerlijk, gij zult niet bevestigd worden.'* Ik begreep dat dit een oefening van het geloof was en dat ik tot het einde moest blijven geloven, wat de werkelijkheid ook is!

Vervolgens beantwoordde God mijn vraag over het teken: God verzocht Achaz om een teken te vragen, maar hij weigerde. Maar toen gaf Heere Zelf een teken! Op dat moment besepte ik dat ik mocht vragen, en ik moest ook geloven! En dit teken zal vervuld worden door een teken dat door de Heere Zelf zal gegeven worden: Ziet, een maagd zal zwanger worden, en zij zal een Zoon baren, en Zijn naam IM-MANUËL heten.

Wordt vervolgd... - Yaxian

19 - 25 januari

Scarlet kwam zondag weer naar de ochtendsamenkomst. Tot onze grote blijdschap is Joost, onze eerste collega, aangekomen. Zijn ouders hielpen hem met verhuizen. Een hele verandering voor hem om alleen in Rochdale te komen wonen en werken. Maar hij ziet er erg naar uit om aan de slag te gaan! Op zaterdag na zijn aankomst zijn wij voor het eerst samen naar het centrum gegaan om te evangeliseren en folders uit te delen. Het is groot om in alles te proeven hoe bewogen Joost is met de zielen om ons heen en hoe hij in alles ons zijn raad, steun en praktische hulp wil bieden. De Heere weet wat wij nodig hebben! Er is veel te doen: ondersteuning van het evangelisatiewerk, het organiseren van veel aspecten van de Klassieke school (wij voelen het als onze taak om die in Rochdale op te richten – zie verderop in

deze nieuwsbrief), werken aan het oprichten van de Rochdale Reformed Congregation, contacten onderhouden en uitbreiden, enz. Joost heeft uw en ons gebed hard nodig als hij gewend raakt in een ander land, zonder zijn familie en Nederlandse vrienden.

26 januari - 1 februari

De eerste zondag met Joost in de kerk was een grote bemoediging. Toen wij bij de Chapel aankwamen, speelde het orgel en de deuren stonden verwelkomend open. Ook het echtpaar Peter en Sylvia Hill was aanwezig. Op zaterdag zijn wij weer naar het centrum van de stad geweest. Ik sprak over Filippenzen 1:21 en Joost deelde folders uit. Er waren een aantal bemoedigende gesprekken, ook waren er best veel mensen die zelf om een folder vroegen.

2 - 8 februari - Bezoek aan de King Alfred School te Dudley

Op de Dag des Heeren kwam Scarlet voor de derde keer naar de ochtendsamenkomst. Hij luisterde weer aandachtig naar onze vervolgsérie over de eerste hoofdstukken van Genesis. Maar wie zou ooit denken dat dit de laatste keer op aarde zou zijn dat wij hem ontmoetten? Zondagnacht begonnen bij Yaxian de weeën. Toen was zij 38 weken en 5 dagen zwanger. Wij dachten dus dat de baby al op komst was. Maar wij hadden al afgesproken om op de dinsdag een bezoek te brengen aan de King Alfred School¹ in Dudley, de eerste Klassieke Christelijke basisschool die in Engeland in onze moderne tijd is opgericht. Degene die de Sinim-nieuwsbrief al een aantal jaren leest, zal zich wellicht herinneren dat ik hierover in het verleden geschreven heb. Maar hoe zou het moeten om een klassiek reformatorische school in Rochdale te beginnen? Het was ons gebed of de Heere ervoor wilde zorgen dat de baby nog even zou wachten, totdat wij de school hadden bezocht.

¹ www.thekingalfredschool.co.uk



De initiatiefnemers van de King Alfred School, dhr. en mevr. Bowen

Want anders zou het bezoek een aantal maanden uitgesteld moeten worden, tot na de bevalling. En de Heere heeft ons gebed verhoord!

Bij het eind van de ochtend op maandag stopten de weeën helemaal. Wij mochten dinsdag de reis maken met Joost als chauffeur naar Birmingham. De King Alfred School is ons sinds 2022 al bekend. Wij hebben verschillende keren telefonisch contact gehad met mevrouw Bowen, die samen met haar man dhr. Bowen, de initiatiefnemers zijn voor deze bijzonder privéschool. Het is begonnen met negen studenten uit drie gezinnen in 2021 en is nu gegroeid tot 26 studenten. Zij hebben juist in de afgelopen week een borgsom betaald om een nieuw pand te kopen met ruimte voor 200 studenten! Iemand had zelfs zijn of haar huis geherfinancierd om de school te helpen dit te realiseren! Het was indrukwekkend om te horen en te zien hoe zij, ondanks alle obstakels die privéscholen moeten overwinnen in het Verenigd Koninkrijk, traditioneel Klassiek Christelijk onderwijs aan kinderen mogen geven, en hoe de leerkrachten en kinderen vol enthousiasme waren. Het was in een klas echt alsof het een les van rond de honderd jaar geleden was! Toen wij deze klas bezochten, vroeg de docent de studenten een hele reeks van vragen over wiskunde, geschiedenis, poëzie en geografie.

Elke keer mochten de studenten opgewekt de vragen beantwoorden.

Dit bezoek heeft ons geïnspireerd om, als God het geeft, op korte termijn in Rochdale te beginnen met het oprichten van een zogenaamde 'cottage-school'. Dit houdt in dat er twee dagen in de week les wordt gegeven en de rest van de week wordt thuisonderwijs gegeven. Joost, Yaxian en ik zijn bezig om een plan te maken, in afhankelijkheid van de leiding des Heeren. Wij hebben het goede advies van dhr. Bowen gekregen dat wij een ervaren Britse docent nodig hebben om te kunnen beginnen. Ook zoeken wij gelijkgestemde gezinnen die graag hun kinderen Klassiek Christelijk onderwijs willen geven. Wilt u alstublieft bidden voor ons in deze?

Op woensdag mochten Yaxians moeder en broertje vanuit China aankomen, om bij de geboorte van ons derde kind te helpen.

Op zaterdag zijn zij met Joost, Asaph en ik naar het centrum van de stad gegaan. Zij mochten folders uitdelen en ik sprak naar aanleiding van Hebreeën 9:27-28. De Heilige Geest kwam erin mee.

Het ging over dat het de mens gezet is te sterven en daarna het rechtvaardig oordeel Gods. De duivel en zijn dienaren zoeken uw dood, maar God zoekt uw leven. De HEERE heeft geen lust in onze dood (Ezechiël 33:11). Wij hebben niets gedaan om de dag van onze geboorte vast te stellen. Maar God heeft het vastgesteld. Ook heeft alleen God de dag van onze dood vastgesteld. En dat niet gewillig, maar slechts als bezoldiging (beloning) van onze zonden. Wij waren door Hem geschapen om eeuwig te leven en God groot te maken. Maar wij hebben zelf voor de dood en de hel gekozen.

Daarom willen mensen in het Verenigd Koninkrijk de euthanasiepraktijk introduceren. Ze zeiden na de Tweede Wereldoorlog, toen de gaskamers in Auschwitz werden ontdekt: 'Dit nooit meer'. Maar spreekt men over vreselijke doodscapsules die vanuit Zwitserland naar het Verenigd Koninkrijk gebracht zouden worden, als euthanasie in het wetboek komt te staan. Je stapt erin en drukt een knopje, en wordt met gifgas gedood.



Folders uitdelen met de moeder en het broertje van Yaxian

Maar Christus heeft de bestemde tijd om te sterven gewillig voor zondaren ondergaan, en het eeuwige leven voor doemwaardigen verdiend. Veel mensen hebben een folder ontvangen en het Woord gehoord. HEERE, wilt U nog wonderen doen in doodzoekende zondaarsharten?

Na afloop had ik een afspraak met Ragnar. Die had mij gebeld om te vragen of wij met elkaar op zaterdagmiddag een kopje koffie konden drinken. Hij vroeg mij: 'Hoe gaat het met Hope Chapel?' Hij begint op te knappen van de kanker in zijn nek. Die kreeg hij door het inhaleren van gif op het oorlogsveld. Hij heeft sinds november chemokuren en radiotherapie gehad. Hij zei: Het tweede is het ergste. Want de kanker was in mijn nek en je verliest je reuk, je kunt niet slikken en je kunt niet meer helder denken.



Onmoeting met Ragnar

Nu pas begin ik me beter te voelen. Toen ik je voor het eerst ontmoette, voelde het alsof ik je al jaren kende. Dat heb ik nooit met mensen op straat. Nadat mijn knie eraf geschoten was, heb ik een herseninfarct gehad, en raakte ik in een coma. Mijn hart stond twee keer stil. Bij de tweede keer werd de verpleegster in het legerhospitaal te Bagdad heel boos op mij. Ze zei: 'Je gaat niet sterven'. Ze sloeg met alle kracht op mijn borst, en mijn hart begon weer te kloppen. Met alles wat ik op het oorlogsveld heb gezien, is mijn vraag: waarom laat God zulke afschuwelijke dingen toe?'

Ik heb geprobeerd zijn vraag te beantwoorden en gaf hem een Bijbel. Mocht de Heere Zijn eigen Woord zegenen.

9 - 15 februari

Bij de zondagse samenkomsten komt Scarlet helaas niet meer. Maar deze week stapte een hartelijke Nigeriaanse man tijdens de samenkomst binnen. Hij heet Abiodun (verkort tot Abbi). Wij hadden hem voor het eerst vorig jaar op straat ontmoet tijdens het evangeliseren. Hij werd toen zo geraakt dat er een oude kerk in Rochdale geopend zou worden, dat hij direct naar de Chapel toeliep om het te bezichtigen. Daarna was hij teruggekomen om ons te vertellen hoe hij voor het gebouw stond, met tranen van verwondering in zijn ogen. Hij zou op korte termijn gaan verhuizen naar een nabijgelegen stad, Bury.

16 - 22 februari

Op straat deze week ervoeren wij veel afwijzingen. Het wordt gewaar dat iedereen ten diepste godsdienstig is, de een gelooft in zichzelf, en de ander in de duivel.

23 februari - 1 maart

Op zondag mochten we spreken over Hebreeën 12:1-2 en Psalm 40. De Heere was in het midden! Onlangs heb ik de stad van Rochdale vanuit de hoogte gezien en ik was daar diep door geraakt. Ik mocht toen geloven dat de Heere wonderen gaat doen in deze plaats.



Joost met Abbi in de chapel

Het waren deze week de laatste dagen samen met de moeder en broertje van Yaxian. Het is voor Yaxian tot veel troost geweest om opnieuw de steun van haar moeder bij de bevalling van ons kindje te ervaren. Wij bezochten samen met Joost en Yaxians moeder en broertje een oude stad, Buxton. Zo konden we hun iets van het oude Engeland laten zien.

9 - 15 maart

De afgelopen week is er veel strijd geweest. Toen vroeg ik de Heere of Hij wilde betonen van ons af te weten.

Tijdens de ochtendsamenkomst op de Dag des Heeren kwam een man binnenstappen. Het bleek dat hij een voorganger was die oorspronkelijk uit Nigeria komt, maar nu dichtbij Hope Chapel woont. Hij heet Edam. Via de website van de Erfgoedcentrum wist hij al lang van onze plannen om de Chapel te heropenen.

Hij had zelfs in het verleden de Chapel willen kopen om samenkomsten te houden, maar het is hem niet gelukt om in contact met de eigenaar te komen. Maar vandaag kwam hij met het doel om ons te bemoedigen, vertelde hij. Hij zei hoe vreselijk hij het vindt dat Engeland God heeft verlaten. Wij voelden een band met deze innemende man, die ook een last voor mijn wegzinkend vaderland draagt.

Deze week gingen Yaxians moeder en broertje naar huis, en op dezelfde dag kwam er een kraamverzorgster uit Nederland (mevrouw L. van Nieuwkoop) ons twee weken helpen. Wij zijn erg dankbaar voor deze onmisbare steun!

Op zaterdag in het centrum heb ik weer op straat gesproken, over Markus 1: Bekeert u en gelooft het evangelie. Mevrouw Nieuwkoop is ook met ons meegegaan. Toen zijn alle folders die wij nog hadden weggegeven.



Yaxian en de kinderen met kraamverzorgster mevr. L. van Nieuwkoop

23 - 29 maart

Na de ochtendbijeenkomst kwam een bewoner uit Hope Court, de beschermde woning naast de Chapel (het oude zondagschool gebouw) naar ons toe. Hij vertelde ons het aangrijpende nieuws dat Scarlet, onze eerste bezoeker uit de omgeving (ook een bewoner van Hope Court) vijf weken geleden daarvoor op maandag was gestorven. Dat is juist de tijd toen hij niet meer naar de samenkomsten kwam. Ik had hem daarna geprobeerd te bellen, maar kreeg geen gehoor. Deze eenvoudige man heeft tot drie keer toe onder Gods Woord gezeten, aan het eind van zijn aardse leven. Alleen de Heere weet wat Zijn Woord bij hem heeft uitgewerkt. Wij missen hem erg. Wie had kunnen denken dat onze eerste bezoeker al zo snel weggenomen zou worden naar de eeuwigheid?

Op zaterdag, tijdens onze wekelijkse straatevangelisatie, ontmoette een man van middelbare leeftijd ons. Hij vroeg aan Joost wie wij waren en raakte met hem in gesprek. Een poos daarna stapte ik ook naar de twee toe, en hij stelde zich voor. Hij heet John. Hij vertelde ons dat hij op een gegeven moment een gezicht gezien had van de vlammen van de hel. Het oordeel Gods was werkelijkheid geworden voor hem.

Hij vroeg zich af: is dit gezicht van God of van de satan? Hij was als jongen wel kerkelijk opgevoed, maar hij had de kerk de rug toegekeerd. Maar dit gezicht houdt John gedurig bezig.

Hij zei: 'Ik ben bang voor God. Ik vrees dat ik te ver ben gegaan in de zonde. Dan kan het voor mij niet meer om zalig te worden. Ik ben van mijn eerste vrouw gescheiden en daarna hertrouwd. Is het niet zo dat de Bijbel dit als overspel beschrijft?'

Hij is na deze ervaring van Gods toorn over de zonde teruggekeerd naar de kerk en heeft verschillende gemeenten bezocht. Nu gaat hij naar het Leger des Heils. Ik vroeg hem of zij daar over de wedergeboorte spreken. Hij antwoordde: 'Zij zeggen dat, als mensen in Jezus willen geloven, zij naar voren moeten komen om met hen te bidden en dat ze hun harten aan Jezus over moeten geven'. Ik vroeg hem of hij dacht dat wij dat zelf wel kunnen. Hij antwoord ontkennend. Hij had Joost verteld dat hij in het geheim naar de kerk moet, want zijn vrouw zou hem wellicht verlaten als ze dat wist. Hij zei: 'Vroeger ging ik dansen, maar ik voelde dat het zonde was tegen God. Ik ben ook gestopt met drinken. Maar ik ben nog vol vrees. Ik weet dat ik mij van mijn zonde moet bekeren, maar ik val altijd weer in de zonde.

Het is zo'n intense strijd. Ik weet dat Jezus Christus naar deze wereld gekomen is om ons te zaligen. Ik lees de Bijbel, bid en luister naar preken op internet, maar soms drukt het oordeel mij zo, dat ik het niet meer kan verdragen. Wat zou u mij adviseren?' vroeg hij mij.

Wij zeiden: 'Je kan de Heere bidden of Hij je door Zijn Geest wil brengen onder de waarheid van Zijn Woord. De Bijbel zegt dat er geen mens is die God zoekt. De zaligheid moet van de hemel komen, zoals Jezus zei: Ik ben het Brood des Levens, dat uit de hemel is nedergedaald. Wij kunnen nooit tot God opklimmen. Wij kunnen wel onszelf een valse vrede aanpraten, maar wat heeft dat voor nut?'

Hij leek te begrijpen wat wij probeerden te zeggen. Op een gegeven moment stapte een andere man naar ons toe en begroette John. Hij bleek van dezelfde Leger des Heilsgemeente te komen. Die man zei tegen ons: 'Met John gaat het goed. Hij groeit in het geloof'. Maar van het gezicht van John was duidelijk af te lezen dat dit hem niet bevredigde. Wij gaven John een folder met de website van de samenkomsten.

Wilt u alstublieft voor John bidden, dat hij het, zoals veel hongerende zielen in de afgelopen twee eeuwen, niet onder een arminiaanse boodschap meer kan uithouden, maar ertoe gebracht mag worden om wet en evangelie te beluisteren? Maar boven alles, dat hij getrokken wordt uit de duisternis tot Gods wonderbaarlijk licht? Tot hiertoe hebben wij John niet bij de samenkomsten in Hope Chapel ontmoet.

Bij dezen willen wij allen die met zoveel liefde bij de geboorte van Isaac William hun meeleven hebben getoond, heel hartelijk dankzeggen. De Heere is goed voor Zijn nutteloze dienstknechten!

Ontvang de hartelijke groeten vanuit Engeland,

Roland, Yaxian, Asaph, Ethan en Isaac

UIT HET WERKVELD

Persoonlijk

Inmiddels alweer bijna 4 maanden in Engeland... De tijd vliegt, ook hier. In sommige opzichten ben ik echt al gesetteld. Ben helemaal gewend aan het links rijden, en het lokale dialect begin ik ook steeds beter te begrijpen. Hoewel met horten en stoten. Toen ik pas bij de kapper zat en de 'locals' met elkaar in gesprek waren, vroeg ik me toch even af of ik wel echt in Engeland was. Soms moet je echt drie keer vragen wat iemand nou precies zegt, maar gelukkig is men geduldig hier...

Mijn gemiddelde werkweek is zeer divers. Dit varieert van onkruid plukken voor Hope Chapel tot het ontwerpen van een evangelisatieflyer rondom pasen. Op een vrijdagmiddag ben ik bezig met Hope Chapel te stofzuigen, om vervolgens op zaterdagmiddag samen met Roland de deuren langs te gaan om te flyeren. Ook heb ik een duik genomen in het digitale archief, om interessante krantenartikelen te zoeken over Hope Chapel, die we kunnen gebruiken voor het inrichten van het Erfgoedcentrum.



Straatbeeld centrum van Rochdale

School

In de achterliggende periode heb ik mij vooral bezig gehouden met het opzetten van het schoolproject. De naam van de toekomstige school: *Augustine Classical School*. We hadden het ook zomaar 'Hope-School' kunnen noemen. De school heeft nog geen leerlingen en nog geen leraar. Een beetje zoals Hope Chapel, wel een kerk maar nog geen gemeente. Op de volgende pagina leest u meer over de oprichting van deze school.

Een aantal weken geleden was ik op een christelijk-onderwijsconferentie in Oxford, waar 270 gelijkgestemden hun ervaringen deelden en kennis uitwisselden. Een belangrijke rode draad door al die ervaringen heen: *Ora et Labora*. Bidt en werkt. Doe nooit iets zonder het van de Heere te verwachten. Hij zorgt, op soms hele bijzondere manieren, dat een school van start kan gaan en de benodigde mensen en het geld op het juiste moment beschikbaar zijn.

Is zo'n school nou nodig? Een paar weken geleden liep ik in de buurt van Hope Chapel deuraan-deur te flyeren en er komen drie meisjes van rond de 7 jaar naar me toe. "Meneer, mogen wij ook zo'n folder?" Uiteraard gaf ik ze een flyer. Ik zei dat het over God en de Bijbel gaat. "Hebben jullie weleens van God gehoord?". Beslist schudden ze hun hoofd. "En de Bijbel, zegt dat jullie iets?" Nog harder schudden ze hun hoofd en keken me met grote vragende ogen aan.

Het Woord

Het werk hier voelt soms als een druppel op een gloeiende plaat, water naar de zee dragen. Waarom dan dit werk? Omdat de Heere doorgaat met Zijn werk en we mogen geloven dat de Heere nog mensen in Rochdale wil toebrengen. Voel je altijd die vastigheid die daarin ligt?

Nee, helaas... dat ongeloof. Tegelijk is het zo groot om te ervaren dat de Heere aanwezig is. Zo ook op een donderdagmiddag in maart. Ik stond een poosje te praten met een aantal moslims. Elke week staan ze daar met een tafeltje vol Korans en proberen ze mensen ervan te overtuigen dat de islam de ware godsdienst is.

Er komt een vrouw aangelopen en ze zegt: "Ik doe aan hekserij, en heb een stem gehoord die mij vertelde dat de Koran het enige boek is dat de waarheid bevat". Ze grijpt een Koran en loopt weg. Ik sta daar, onder mijn arm wat foldertjes met daarop Bijbelgedeelten en uitleg. Ik dacht: "Nu heeft ze wél een Koran, maar geen Bijbel!" Terwijl ik verder praatte met de moslimmannen, bad ik tot God of Hij op één of andere manier de vrouw weer op m'n pad wilde brengen, zodat ze in ieder geval het Woord van de ware God mocht ontvangen. Enkele minuten verstreken en ineens komt daar de vrouw weer aangelopen. Ze liep, met hetzelfde verhaal over de stem die ze had gehoord, naar het tafeltje toe.

De Heere had mijn gebed verhoord, en ik kon haar een flyer overhandigen. Daar waren de moslims niet zo blij mee, en ze gingen een gesprek aan met de vrouw. Ik hoefde niks te zeggen. Laat ze maar praten... Want zij had nu het Woord, dat levend en krachtig is en scherp snijdender dan enig tweesnijdend zwaard (Hebreeën 4:12).

Zo zijn dit moedgevende gebeurtenissen, en ook verwelkome we soms onverwachte bezoekers in de zondagse samenkomsten. Roland en ik hebben de afgelopen tijd vele honderden evangelisatiefolders uitgedeeld. Het Woord wordt verspreid als zaad dat gestrooid wordt. De Heere geeft wasdom. Hij alléén!

Hope Chapel

Elke zondag houden we één of twee samenkomsten. Na afloop van de ochtendsamenkomst eten we met elkaar. Soms hebben we

voor of na de samenkomst even een gesprekje met wat passanten die langs Hope Chapel komen. Pas kwam er ineens iemand binnen, toen we de deuren wilden sluiten. “U verkoopt toch kruisjes?”. Nee hoor meneer, waarom wilt u kruisjes kopen? “Nou, een kruisje kan mij redden!” Een voorbeeld van een mooie gelegenheid die zich aandient om wat te kunnen delen van de Bijbel. Voorbijgaande passanten bereiken we ook door middel van een bordje die we op het hek vóór Hope Chapel hebben geplaatst, met de titel: “Welke kant gaat u op?”



Wegwijzer op het hek voor Hope Chapel

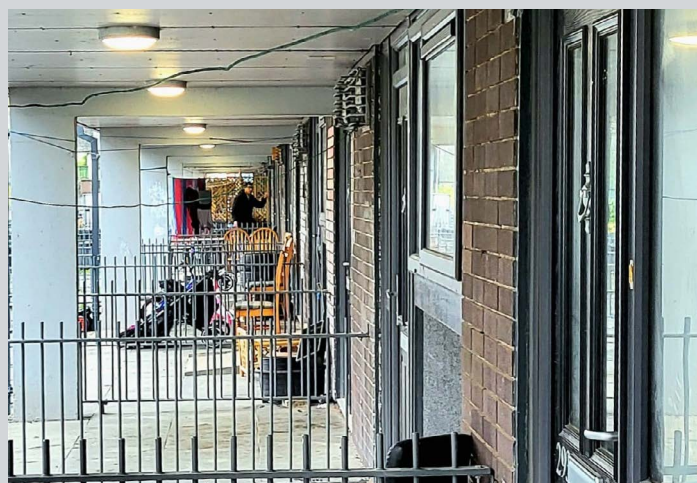
Naast straattevangelisatie, zijn we begonnen met deur-aan-deur bezoeken. Dit is weer een totaal andere setting dan op straat. Je komt letterlijk in de persoonlijke levenssfeer van mensen. Dit levert dikwijls afwijzing of vijandschap op, maar soms ook interessante ontmoetingen. De komende maanden blijven we op zoek gaan naar manieren om mensen te bereiken, in de wetenschap dat als de Heere het huis niet bouwt, de bouwlieden tevergeefs arbeiden (Psalm 127).

Inloophuis

Tot nu toe hebben we met veel mensen kennis gemaakt. Maar slechts met een handvol mensen hebben we blijvend contact. We merken dat de stap naar het bijwonen van een kerkdienst vaak groot is. De drempel naar Hope Chapel is (letterlijk!) best hoog. Er is behoefte aan iets wat toegankelijker is. Bijvoorbeeld een inloophuis in de stad, naar goed Nederlands voorbeeld. Daar zouden we mensen kunnen ontmoeten in een wat rustigere setting dan de straat. Het realiseren van zo'n inloophuis heeft veel haken en ogen. Er zou meer mankracht nodig zijn, en uiteraard ook de nodige financiën. We hebben in de afgelopen jaren gezien hoe de Heere heeft geholpen rondom alle werkzaamheden in Rochdale. Laten we dan vertrouwen dat we op Gods tijd ook een inloophuis kunnen openen...

Met hartelijke groet uit Rochdale,

Joost van de Steeg



Samen deur-aan-deur flyeren

STEUN ONS WERK

Met uw financiële steun zorgt u ervoor dat het werk van Hope for England door kan blijven gaan.

Hiermee helpt u ons om het Woord te verspreiden onder onze naasten in Engeland.

Onze stichting heeft een ANBI-status
(RSIN 866540556)

Bekijk hier het jaarverslag 2024:
www.hopeforengland.nl/steun-ons/anbi-en-verslagen

Hartelijk dank!



Scan de code of ga naar:
www.hopeforengland.nl/donatie

CHRISTELIJK ONDERWIJS

Oprichting Augustine Classical School

Zoals genoemd is er een naam voor de toekomstige school in Rochdale: Augustine Classical School, genoemd naar kerkvader Augustinus van Hippo. Hij kreeg, wat wij nu zouden noemen, klassiek onderwijs. Augustinus is één van de grote kerkvaders en filosofen. Hij had een belangrijke visie op christelijk onderwijs, en dit een belangrijk uitgangspunt voor de school.

Klassiek

Het woord 'klassiek' verwijst naar iets wat in het verleden de gangbare norm was. Het is dus niet iets nieuws, maar deze vorm van onderwijs gaat juist terug naar een traditie van meer dan duizend jaar. De vroege kerkvaders, de leerlingen van de kloosterscholen, de grote reformatoren en Puriteinen, allemaal kregen ze min of meer hetzelfde soort onderwijs.

Vooraf in de afgelopen 100 jaar heeft het nu reguliere onderwijs zich afgezet tegen het klassieke onderwijs. Onder invloed van moderne filosofen is het onderwijs nu soms zelfs antichristelijk geworden. Zelfs ook de reformatische scholen in Nederland ontkomen niet aan het moderne gedachtegoed, wat o.a. gevoed wordt door progressief denken.

De Augustine Classical School grijpt dus terug op iets wat bijna vergeten en verloren is. "Ad Fontes" terug naar de bronnen - een Reformatie en Renaissance.

Soort onderwijs

Augustine Classical School richt zich op de vorming van de totale mens "padeia" waar Paulus aan refereert in Efeze 6:4. Een school is er niet alleen om een kind zo goed mogelijk voor te bereiden op een plek in de maatschappij. Onderwijs moet dienen voor de vorming en ontwikkeling van lichaam en geest, geworteld in godsvrucht en gestuurd door theologie.

De vakken die gegeven worden, zijn gegrond op de zeven vrije kunsten. Het Trivium (grammatica, logica, retorica) en het Quadrivium (rekenkunde, meetkunde, muziek en astronomie).

De vrije kunsten zijn voor de meesten onbekend, maar ze hebben hun waarde door de geschiedenis heen bewezen. Door kinderen hierin te onderwijzen, wordt 'de totale mens' gevormd en kunnen kinderen toenemen in wijsheid, deugd en welsprekendheid. Met name de laatste twee zaken klinkt de moderne mens vandaag de dag wat onbekend in de oren. Toch zijn dit zeer fundamentele zaken.

Alleen de Heilige Geest kan door Gods genade het hart van een kind vernieuwen, maar de Heere kan Bijbelgetrouw onderwijs gebruiken om een opgroeiende generatie met ware godsvrucht te zegenen.

Deugd

Augustinus zegt: *"Wij zijn wat wij liefhebben"*.

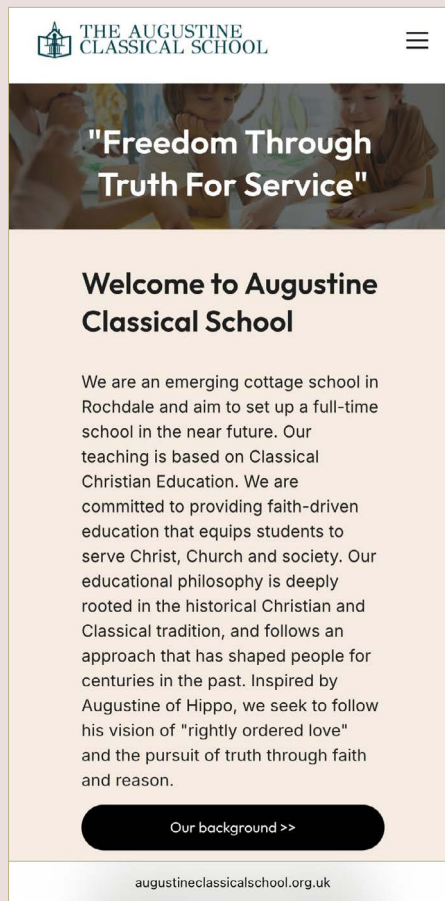
Het hoofddoel van onderwijs is niet alleen het vullen van het verstand, maar ook het stemmen van het hart en het vormen van genegenheden. Zodoende leren kinderen om te houden van wat goed is, en ze leren haten dat wat kwaad is. Klassiek onderwijs legt de dingen niet plat uit zoals ze zijn, maar nodigt de kinderen uit om zelf te ontdekken hoe mooi dingen zijn. Schoonheid en waarheid liegen niet en zullen altijd naar boven komen. Verwondering leidt tot aanbidding en lofprijzing van de Auteur van alle wijsheid en kennis.

Het Grote Gesprek

Klassiek Christelijk onderwijs legt de nadruk op het lezen van de 'Grote Boeken'. In de eerste plaats natuurlijk de Bijbel, en daarnaast ook werken van bijv. Augustinus, C.S. Lewis of G.K. Chesterton. Grote ideeën vinden we terug in grote boeken. Door het lezen van deze boeken, kunnen leerlingen deelnemen aan gesprekken die het hier en nu overstijgen, en die gaan over het grotere geheel. De waarheid wordt onthult, en door de gesprekken worden relaties en gemeenschapszin versterkt.

Vervolgstappen

De visie en missie staan, maar hoe nu verder? Samengevat komt het hierop neer dat we eerst bekendheid willen genereren binnen de bestaande lokale kerken in Rochdale. En daarnaast ook breder onder de christelijke gemeenschap in Engeland.



[Bekijk de website](#)

We gaan bijvoorbeeld informatieavonden houden en zo hopen we dat er families en onderwijzers de noodzaak zien van klassiek christelijk onderwijs, en gemotiveerd worden om deel te nemen aan de school.

Hier in Engeland is het mogelijk om een school te vormen zonder direct onder overheidsinspectie te vallen. Er is dus een bepaalde vrijheid die ervoor zorgt dat Augustine Classical School nu al een part-time school kan zijn, zonder dat daar zware eisen aan verbonden zijn. Zodra de school een paar kinderen en een onderwijzer heeft, kan het van start. Op datzelfde moment wordt dan gewerkt aan de registratie van de officiële fulltime school, dat brengt wel de nodige werkzaamheden en tijd met zich mee. We hopen en bidden dat in het komende jaar er lokale mensen zullen zijn die zich willen verbinden aan de school – zowel ouders, onderwijzers, vrijwilligers, adviseurs of mensen in welke rol dan ook.

Nood en gebed

Alles bij elkaar vergt het opzetten van een klassiek-christelijke school veel wijsheid en tijd. Ook zal het in de toekomst de nodige kosten met zich meebrengen, wanneer er onderwijzers betaald, en lesmaterialen aangeschaft moeten worden. Verder is het nodig om met de juiste mensen in contact te komen, die ondersteuning en advies kunnen geven bij het verder vormgeven van de school. En het belangrijkste is om lokale onderwijzers te vinden en ouders die nut en noodzaak inzien van klassiek christelijk onderwijs.

Zo zijn er veel behoeften waar aanhoudend gebed voor nodig is. Vergeet u daarnaast niet dat Bijbels onderwijs een Goddelijke opdracht is, zie Deuteronomium 6:4-9. Mogen we dan ook in deze context met Augustinus bidden: *“Geef u toch aan ons wat U van ons beveelt en beveel dan aan ons wat U van ons wilt. Om Jezus’ wil!”*

ACTIEF VOOR ENGELAND

In de achterliggende periode zijn er ook muzikale avonden georganiseerd, waarbij de collecte bestemd was voor Hope for England.

In de Goudse Sint Janskerk stond een koor- en samenzangavond in het teken van 250 jaar herdenken van Alexander Comrie. Het Garder Mannenkoor gaf in de Bovenkerk van Kampen rond de Paasdagen een uitvoering.

Zo wisten nogmaals in Gouda de kinderen van de Graaf Jan van Nassauschool de handen uit de mouwen te steken. Met verschillende acties realiseerden ze een bijzondere opbrengst!



De Eben-Haëzerschool in Elspeet hield een projectweek rond het thema zending. De groepen zetten zich enthousiast in en brachten een mooie opbrengst bij elkaar – ook voor Hope for England.



John Warburton sr. (1776 - 1857)

Predikant te Trowbridge

De apostel schrijft hier aan de heiligen die in Korinthe zijn. Hij spreekt zeer kostelijk en dierbaar tegen hen. Hij zegt: *'Genade zij u en vrede van God, onzen Vader, en den Heere Jezus Christus'*.

Genade en vrede waren de zegeningen waar ze behoefte aan hadden, en waar hun harten naar uit gingen.

Het blijkt dus duidelijk, dat de troost die de apostel bracht, over de zaken van God en de Waarheid, door hemzelf in zijn ziel ervaren was, in het uitredden en ondersteunen in zijn verdrukkingen, smarten en verdriet. 'Want - zegt hij - gelijk het lijden van Christus overvloedig is in ons, also is ook door Christus onze vertroosting overvloedig'.

'En onze hoop van u is vast', zegt hij in de tekst: 'wetende, dat, gelijk gij gemeenschap hebt gehad aan het lijden, gij ook also gemeenschap hebt aan de vertroosting'. Zo blijkt het duidelijk, dat het lijden en de vertroosting samen overvloedig zijn; het één is aan het ander verbonden.

'Hetgeen dan God samengevoegd heeft, scheidt de mens niet'. Het bitter en het zoet, de smarten en de vreugde, de nachten en de dagen, het wonden en het helen, het ontkleden en het overkleden. Het hongeren en het spijzen, het vernederd worden en het oprichten, heeft God, in het Woord Zijner genade aan elkaar gekoppeld. Het is duidelijk, dat 'het lijden' hier, waar Gods heiligen hun deel

van zullen krijgen, het lijden van Christus is. Christus en Zijn volk zijn één - één volmaakt lichaam; Hij is het Hoofd, en zij zijn Zijn leden. En wat het Hoofd door moet maken, moet het lichaam in delen - dat deel welk het Hoofd goed en gepast denkt.

De last der zonden is als een tak van Christus' lijden. Niet Zijn eigen zonden; want Hij had er geen; Hij was: 'Heilig, onnozel, onbesmet, afscheiden van de zondaren'. Maar, wij lezen: *'Waarlijk, Hij heeft onze krankheden op Zich genomen, en onze smarten heeft Hij gedragen. Doch wij achtten Hem, dat Hij geplaagd, van God geslagen en verdrukt was. En een iegelijk was als verbergende het aangezicht voor Hem'*. En God zegt ons: 'Doch de Heere heeft onzer aller ongerechtigheid op Hem doen aanlopen'.

De apostel zegt: *'Die Zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft op het hout'*. Door Zijn gezegende betrekking als Borg van Zijn volk, werden onze zonden Hem toegerekend alsof ze de Zijne waren. En, mijn waarde broeders, wat moet dit zwaar gewogen hebben! - de zonden van ál Zijn uitverkorenen, die voorheen reeds geboren werden: verleden, heden en toekomst. U en ik kunnen niet naar dit gewicht gissen.

In mijn hart geloof ik, indien Hij niet zowel God als mens geweest was, zou Hij eronder bezweken zijn, om nimmermeer

op te staan. Maar o! Geloofd zij Zijn dierbare Naam, Hij was God en mens in één Persoon, en Hij droeg het gewicht van alles, en droeg alle overtredingen van Zijn erve aan het kruis.

En daar dompelde Hij ze onder en begroef ze in eeuwige vergeetelheid. Zodat niet één - niet één ooit voor Gods rechterstoel tegen de heiligen des Allerhoogsten, op kan staan. Het is hier, en nergens anders, dat een rechtvaardig God arme, onrechtvaardige zondaren ontmoeten kan.

Degenen die gemeenschap aan Christus in hun harten hebben, moeten ook in deze zin gemeenschap aan Zijn lijden hebben. Een mens kan wel natuurlijke kennis hebben van het bestaan van Christus, en dat de Bijbel waar is in hetgeen het over Christus verhaalt, maar nochtans kent hij niet van Zijn lijden - de last en gewicht der zonden.

Maar de mens die in zijn hart gemeenschap aan Christus heeft, moet ook gemeenschap aan Zijn lijden hebben. Hij moet het gewicht, de plaag en de last zijner zonden gaan gevoelen. Hij moet de hatelijkheid ervan gaan leren kennen, de smart en de last ervan. Dat zal hem zover brengen dat hij tot God begint te schreeuwen: 'O Heere, vergeef mijn overtredingen, want die zijn groot; het is een last voor mij te zwaar om te dragen'. Hij zal het tot zijn smart en verdriet weten en waarnemen.

Uitgeverij Van den Berg (1984)

COLOFON



STICHTING

**Hope for
England**

Steun ons werk

NL47 RABO 0316 987 158

Postadres

Haarweg 20
8075CB Elspeet

Contact

info@hopeforengland.nl

Bestuur

W. Timmer *voorzitter*
E.A. van 't Hul *secretaris*
W. Verduijn *penningmeester*
R. Bolier *lid*
H. Compagner *lid*
J. Horst *lid*